

Kai Gustavsens
Colbjørnsens gate 2,
3263 Larvik

Tønsberg 20. september 2009

Vedr. Colbjørnsens gate 4, Larvik – vernevurdering.

Fortidsminneforeningen Vestfold avdeling ved undertegnede er blitt kontaktet av eier av Colbjørnsens gate 4 på Torstrand i Larvik, Kai Gustavsens, i forbindelse med eiers ønske om vurdering av eiendommens verneverdi i forbindelse med søknad om tilskudd til restaurering. Jeg foretok en befaringsreise av eiendommen i dag og har konkludert følgende:

Våningshuset er etter utseende å dømme oppført i 1850/60-årene. Legger man grevskapskartet fra 1810 over dagens kart kan det se ut som om i hvert fall deler av bygningen sto der den gang, men det kan dreie seg om naboeiendommen nr 2. Bygningen har halvvalmet tak med slak senempire takvinkel og en gjenværende formodet opprinnelig pipe over tak. Pipen har tidstypisk krage og krans og er antagelig i brukbar stand, men i behov for utbedring. Taket er tekket med eldre betongsten og i behov for utbedring med nytt undertak og ny sten. Det er tidvise lekkasjer som kan formodes å skrive seg fra utett papp, beslag og pipe.

Bygningen har flere opprinnelige vinduer i behold, fine vindusglass i vindu på gårdssiden og flere opprinnelige stabelhengsler. Fasaden mot gaten har en av Larviks fineste portaler fra denne tiden med detaljerte utskårne volutter og hengende tunger i portalens gesims/tak. Tilsvarende er gesimsbåndet dekorert med tungeformede løvsagutskårne bord. Panelet på fasaden mot gaten er et skyggepanel med en svært uvanlig og bred profil, mens det på fasaden mot gården er en enklere skyggepanel som skriver seg fra samme tid som frontfasadens mer detaljerte versjon. Det var ikke ualminnelig å variere fasadene slik, men sjelden å se i dag da bygninger ofte er utsatt for ensretting gjennom tilbakeføring. Mot gården er vinduene byttet i 1930-50 årene og panelet rundt vinduene er likeledes skiftet til rustikkpanel som var neste utviklingsstrinn av skyggepanelet. Takoppløftene synes å være opprinnelige, men med nyere vinduer. Fint utstyrt med hulkillister etc. Alt i alt er bygningen er usedvanlig forseggjort og autentisk utgave av senempiren i bevegelse mot sveitserstilen (eller kanskje nyrenessanse heller enn sveitser).

Vår konklusjon er at bygningen bør regnes til de bygninger i Larvik som har størst verneverdi bortsett fra fredede bygninger. Bygningen er uvanlig autentisk og uttrykker sin tid med et svært gjennomført stilpreg. Forskjellen i paneling fra front til bakfasade er i seg selv svært verneverdig ettersom slike eksempler blir stadig mer sjeldne. Eier har som intensjon å pietetsfullt sørge for at mest mulig av bygningens særpreg og autenticitet blir bevart, noe han også har vist gjennom eierskapet gjennom mange år. Fortidsminneforeningen mener dette er en bygning som bør prioriteres med tanke på tilskudd til bevaring av autentiske eldre bygningselementer og tilbakeføring av nyere endringer som den omtalte betongtakstenen. Bygningen vil utvilsomt tjene på tilbakeføring til rød enkelkrum teglsten og pietetsfull istandsetting av den opprinnelige pipen. Bygningen er nå i en tilstand hvor intensivt vedlikehold og reparasjon kan være avgjørende for at det autentiske ved bygningen fortsatt kan bevares og dermed vil særprege den i fremtiden. Bygningen er bevaringsregulert.

Ragnar Kristensen
leder

Vedlegg: Foto

FORTIDSMINNEFORENINGEN VESTFOLD AVDELING

